Geçim Derdini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şipşak keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI: 95

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

HACER BEŞ SÖZLÜSÜ DURURKEN OKTAY'LA NİŞANLANDI

Resimde, beş sözlüsüne boş verip sokaklarda nişanlısıyla korkmadan dolaşan Hacer görülüyor

Beş sözlüsü olduğu halde Hacer, birdenbire Oktay'la gizlice nişanlanmıştır.

Hacer beş sözlüsüne boş verip Oktay'ın kolunda korkmadan sokaklarda dolaşması dehşetle karşılanmıştır.

Durumu haber alan Hacer'in babası Rıdvan Bey, öfkesinden çılgına dönmüş ve,

-Ona verdiğim emekler ve yemekler haram olsun. Beş tane sözlüsü varken ne halt etmeye nişanlanıyor...Zaten girdiği iki yazılıdan çakmıştı..Bu yılda sınıfta kalırsa nişanı bozucam." demiştir.

Şu anda Hacer pazartesi başlayacak sözlü imtihanları için Oktay'a harıl harıl kopya hazırlatmaktadır.

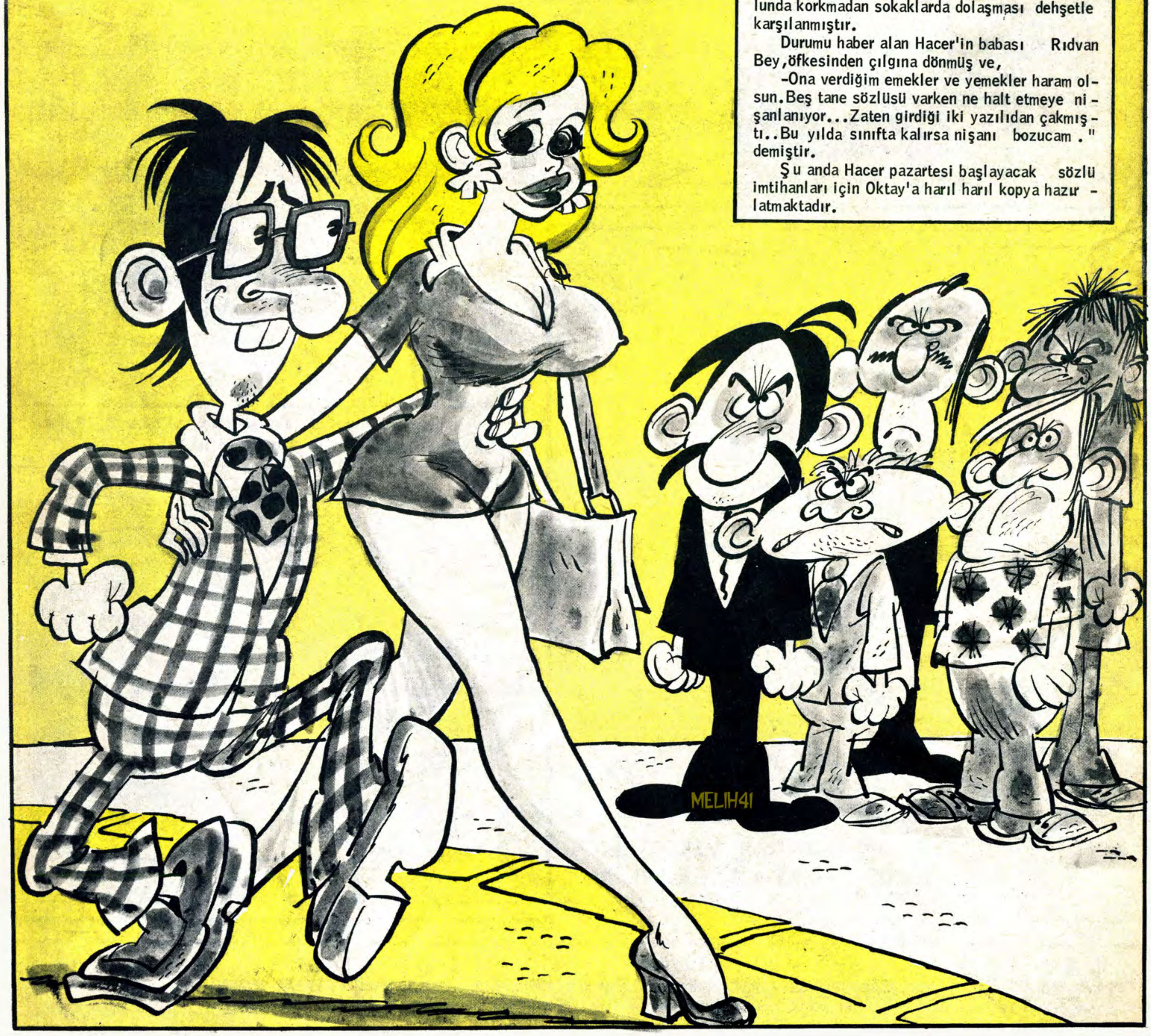

YERLİ GIRGIRLAR

SENCAN GÜNGÖR

HÜSEYİN YAZGAÇ

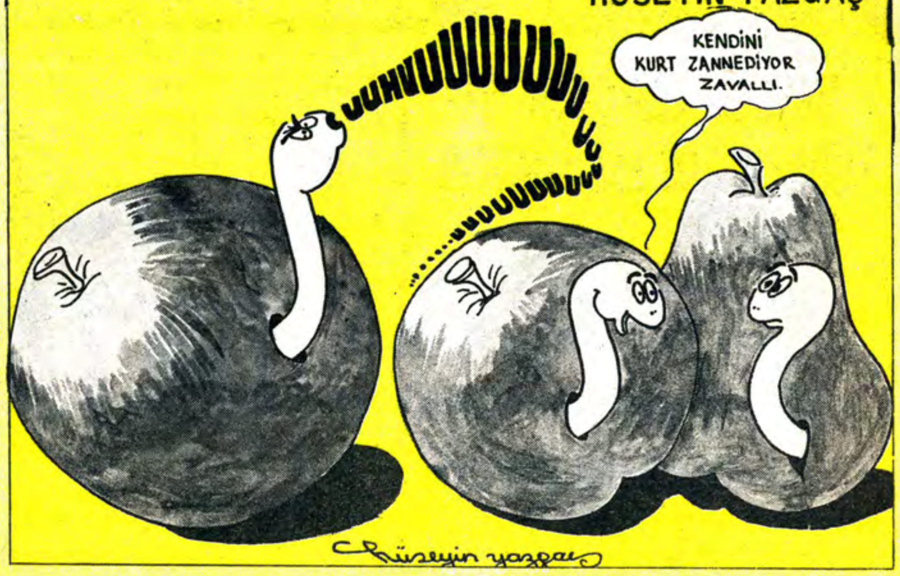

HULKİ ONARAN

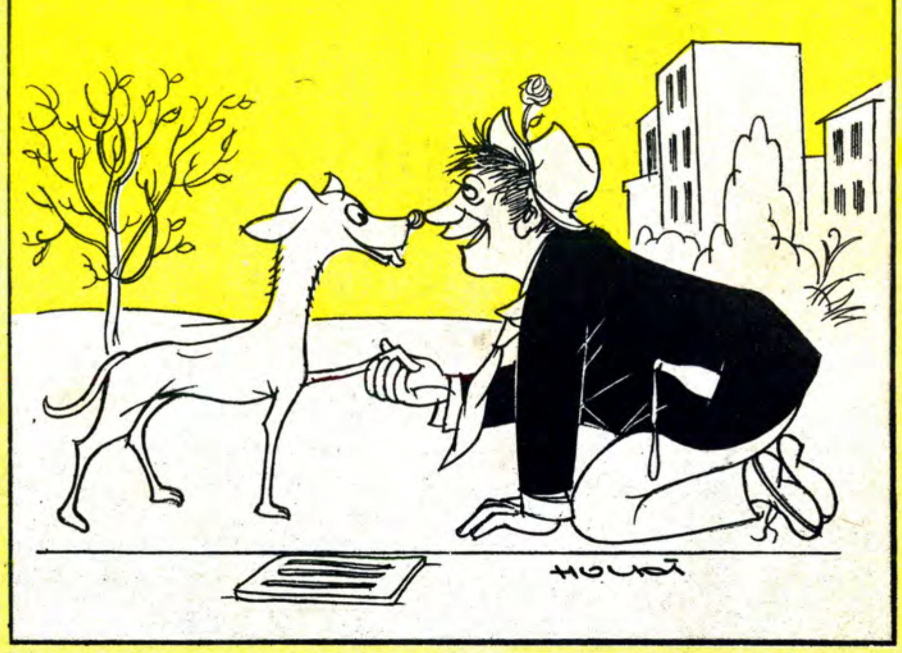

-Beni tanıdın mı karabaş. Pahalılığın, politikanın, zamların, karaborsanın vız gelip tırıs gittiği herifim ben.

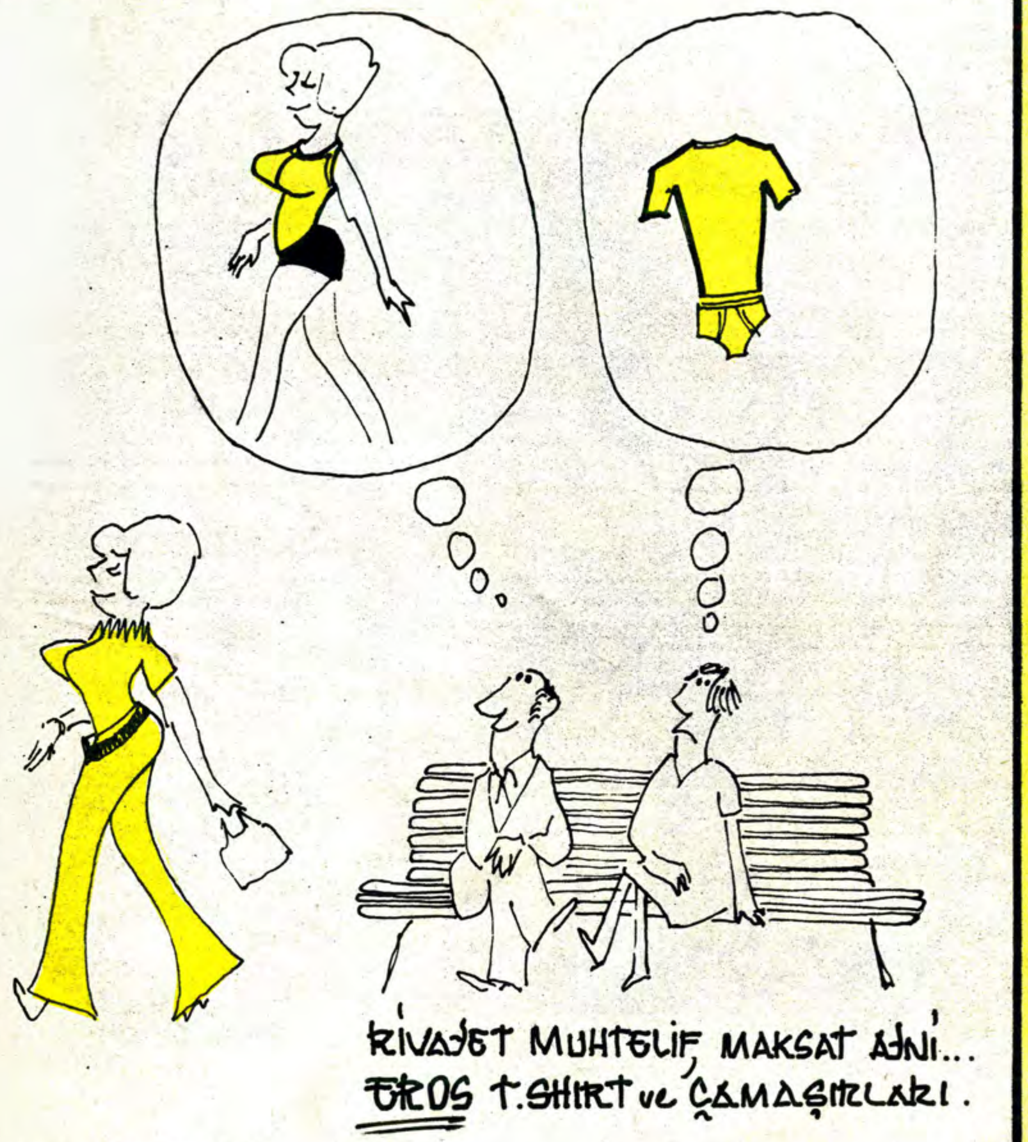

Erte Organizasyon: 65-22

HÜSEYİN YAZGAÇ

YIL: 2
SAYI: 95
2 HAZİRAN 1974

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : AYDIN ÖZTÜRK, Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer : Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon :
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

NEŞE KARABÖCEK'İN TÜRKİYE'DE EŞİ YOKTUR

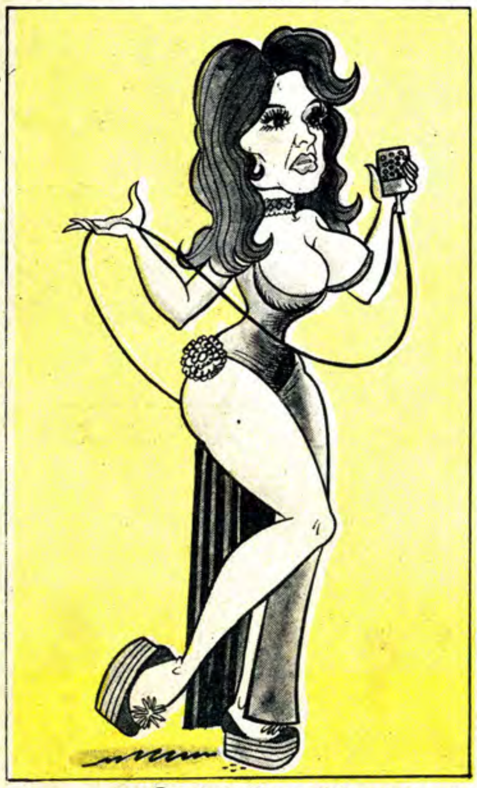

Çünkü Neşe Karaböcek eşinden ayrılmıştır.

ESMARAY NASIL BİRİNCİ OLDU?

Televizyondaki Toplu İğne Şarkı Yarışması'nı anlı, şanlı, ünlü ve moher yünlü bir sürü şarkıcının arasından gariban Esmeray'cık kazandı.

Sütlü çukulata Esmeray şarkısını çok acıklı ve dokunaklı bir sesle söyledi.. Yukarıdaki resimlerde Toplu İğne Yarışması'nda Esmeray'ın nasıl birinci olduğunu görüyorsunuz..

VATANDAŞ BOŞUNA VAKİT KAYBETME

Bedende rahatlık, ayakta parlaklık istiyorsan, ve aynı zamanda sıkışık isen benim tezgâha otur. Ayağını parlatır, seni rahatlatırım. Analar ne sanatkârlar doğuruyor gel gör de ibret al !

CİLALI VE HELALI
HAYRI BELALI

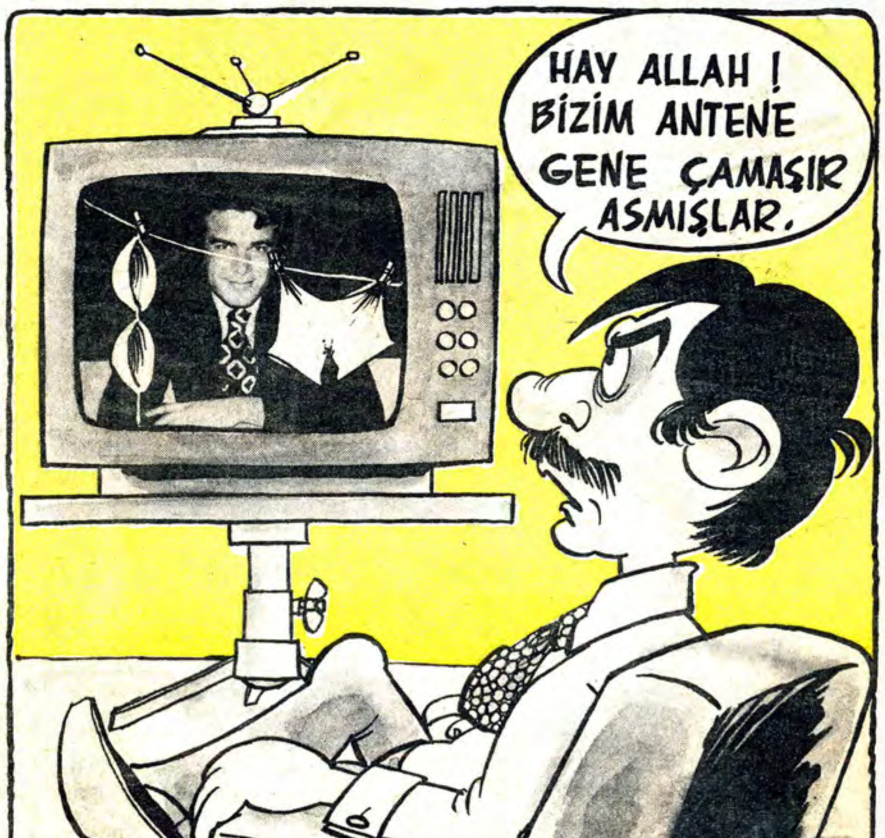

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN: OĞUZ ARAL

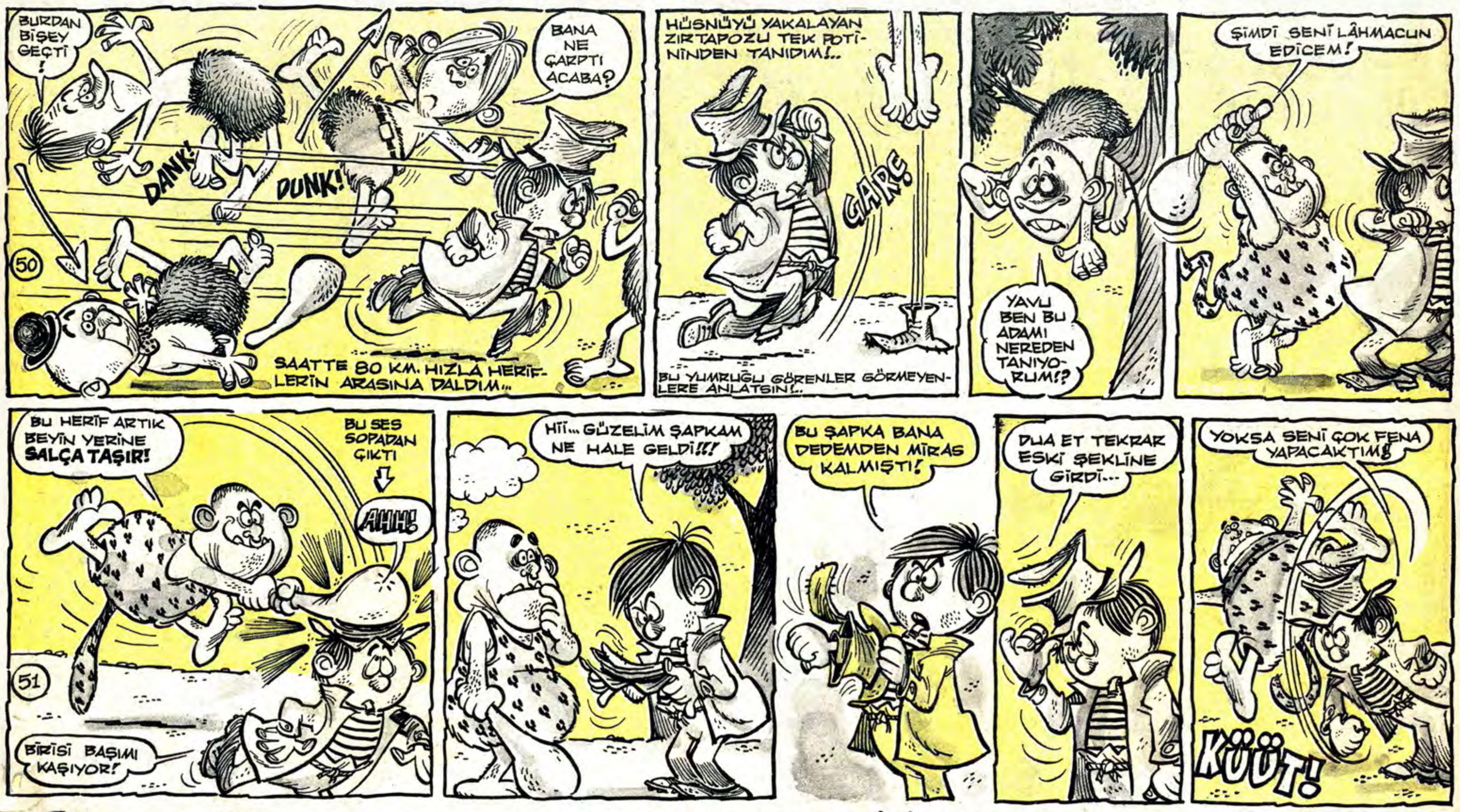

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

LAZ'IN FERYATLARI!..

Temel Şamtatlı Laz'dı, fakirdi, okuma, yazma ve doğru dürüst konuşmayı bilmiyordu. Kulübesinde radyosunu dinliyordu. SIPAGEL (Spiker) şöyle dedi "Radyomuz salonunda bilgi yarışması tertiplenmiştir. Üç soru sorulacaktır. Üçünü de bilen yarışmacımız 100. 000 TL. ve bir adet diş fırçası kazanacaktır."

Bu Laz'ın tuhafına ve hoşhoşuna gitti, katılmaya karar verdi. Gitti radyoevine ve kulübesine sıkıştırıldı Önceleri önüne uzatılan mikrofona "Çekün da şunu. Memed ağanın bahçesindeki hıyarı ne ağzımın önüne koyuyorsunuz" demişse de sonra teskin edilmiştir.

1-Ürdün'ün başkenti neresidir?

-Amaan! (Laz tuhafına gittiği için böyle dedi.)

-Evet doğru. Amman'dır. Salonda büyük bir alkış tufanı koptu.. Laz'ın şaşkınlığı geçmemişti ki 2. soru geldi.

2-Avusturya'nın başkentini söyler misiniz?

-(Sorular Laz'ın tuhafına gidiyordu bastı feryadı)- Viyanaaa!

-Evet doğru Viyana'dır. Çok güzel bay Şamtatlı. Seyirciler Şamtatlı'ya büyük tezahürat yapıyorlardı.. Laz'ın şaşkınlığı devam ederken 3. soru geldi:

-Düşünün bay Şamtatlı, şayet soruya cevap vermeyecekseniz bize bildiriniz kaydınızı silelim. Şimdi soruyoruz. -Aspirinin arkadaşı kimdir?

-(Laz gayet üzgün ve süzgün bir vaziyette kaydının silinmesi için ikinci kez feryadı bastı.)- Penu Silin.

-Evet Penisilindir. Salonda yine büyük alkış ve sevgi gösterileri ile Laz armağanı olan 100. 000 TL.'yi aldı. Diş fırçasını da Türk Hava Kurumu'na bağışladı ve maymun bir şekilde evine döndü.

İSTANBUL GÖZTEPE O. OKULU
BİNALİ KAŞIKÇI

Ü.S.S. GİRİŞ SINAVI

37 kişilik şamata bir grup olan sınıfımda Ü.S.S. giriş formlarının nasıl doldurulacağı hakkında tartışıyoruz. Matematik hocamız Ünal bey seçmede dikkat edilecek noktaları bize okuyor ve açıklıyordu:

"-1. Öğretim programı için seçmeye esas puanı daha yüksek olan adaya öncelik verilir.

-2. Puanı aynı olan adaylardan tercih sırası daha üstte olana öncelik verilir..."

.... diye giderken made 4'e geldi.

"-4. Buraya kadar sözü edilen ölçüleri aynı olan adaylardan yaşı küçük olana öncelik verilir.

-5. Yaşta da eşitlik olursa bilgisayar kur'a çekerek öncelik verecektir."

Bu sırada arkadaşlardan birisi:

-"Hocam bilgisayar da ikisini aynı gösterirse ne olacak?" dedi ve kimsenin söz söylemesine fırsat bırakmadan devam etti:

-"Hocam her halde o zaman beşer penaltıya kalır, iş." deyince bütün sınıf gülmeye başladık.

ANKARA BÜYÜK DERSANEDEN
MEHMET KANSU

MUHASEBEDEN BİR SAYFA

Yıl sonuydu. Dersler bittiğinde sınıflarda gırgırlar alabildiğine büyümüş gitmişti. Bir gün muhasebecimiz "Tırt Kâmil" gırgır olsun diye sınıfın azılı emeklilerinden "Lapo Cemal" ile "Kof Sabri"yi tahtaya kaldırdı. Tırt Kâmil elindeki muhasebe kitabından bir sayfa açtı. Bu arada iki azılı ilk defa bir muhasebe kitabı görüyormuşcasına şaşkın şaşkın kitaba bakıyorlardı. Tırt Kâmil onlara döndü ve:

-Bakın, dedi. Burada bulunan şu tek sayfalık kısmı acaba ne kadar zamanda iyi anlatabilecek duruma geldiniz?

İki serkeş önce birbirlerine bakındılar. Nihayet Lapo Cemal ıkına sıkına:

-Eee ne bileyim, şöyle böyle devamlı çalışır, hiç başından kalkmazsam 2-3 ayda falan anlatırım her halde.

Biz daha kahkaha atmaya hazırlanırken, Kof Sabri atıldı:

-Çüş be, ulan âlim mi oldun be mübarek. Ben onu bir senede bitiremem, demesiyle biz makaraları koyvermiştik bile.

ADANA TİCARET LİSESİ'NDEN
BİR TANIDIK.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

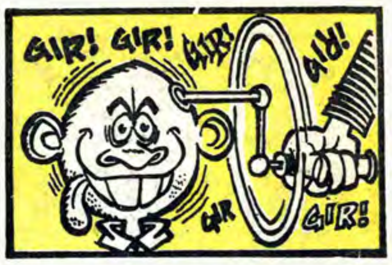

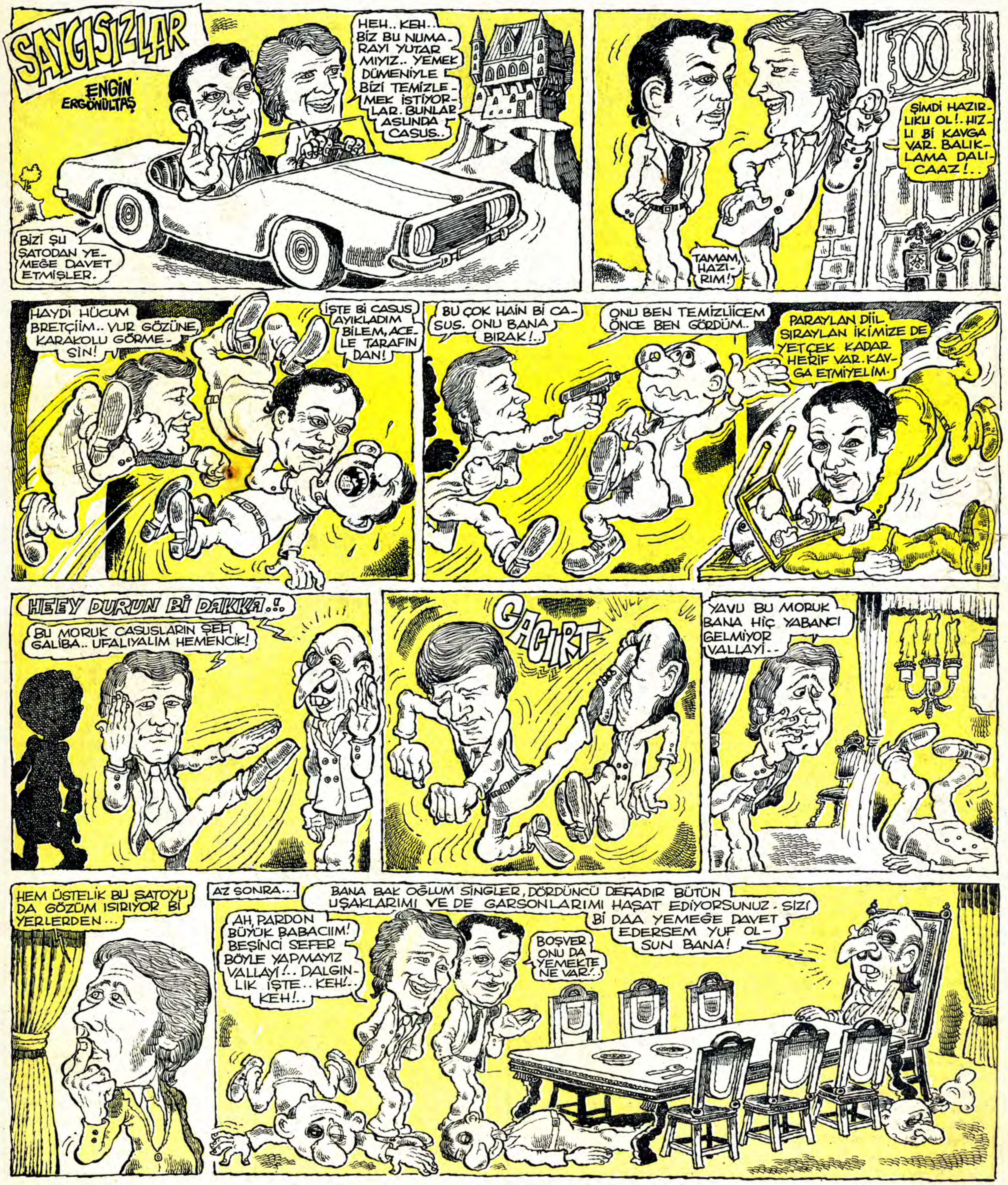

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

KİMİN KİME GÜLMESİ GEREKİYOR?

Elektrik Makineleri dersimizin bir hocası vardı. Kendisi profesör olan bu zat, makine mühendisleri için çok mühim bir ders olmamasına rağmen sınıfı bu dersten dökerdi. (Ki hâlâ sınıfın yarısı çakmış vaziyette.) Ben de paçayı ekim döneminde kurtardım. Derse girdi mi sınıfta sigara içilmesine katiyen müsaade etmezdi. Şayet içilmişse pencereleri açar sınıfı iyice havalandırır, ister yaz olsun ister kış, bu prensibini değiştirmezdi. Dersi gayet ciddî anlatır, daima somurtkan bir tavır takınırdı. Bu yüzden affedersiniz, "EŞEK OSMAN" derdik kendine. Fakat kendine böyle bir iltifatın (!) yapıldığından haberi yoktu.

. Geçen ders yılında idi. Zil çalmıştı. Hepimiz sınıfa girdik, sınıfı bir güzel de havalandırdık. Neyse biraz sonra "EŞEK OSMAN" geldi. Kürsüye geçti. Tahta tertemiz, hiç kimsede çıt yoktu. Birden "EŞ EK OSMAN " gülmeye başladı. Hiç alışık olmadığımız bir durumdu hocanın bu hali. Hatta çok çok şaşırmıştık da. Hoca ilk defa gülüyordu. Hem de kahkahalarla. Herkes şaşkın birbirine bakarken, arka sıralardan bir ses yükseldi :

-Hocam neye gülüyorsunuz? Söyleyin, biz de gülelim.

Hoca gülmeye devam ediyordu.

-Hah, hah, hiç canım, bir şey yok!.

-O halde niye gülüyorsunuz hocam? İlk defa neşeli görüyoruz sizi.

-Şey ... Canım ... Şey ...

-Ne hocam?

-Bizim asistana "Sıpa" diyorlar da ona gülüyorum.

Bu sefer de gülme sırası bize gelmişti.

İ.T.Ü'DEN ESMERAPO

LİSAN ÖĞRENME MERAKI

Zengin adamın biri oğlunu Avrupa'ya lisan öğrenmesi için göndermiş ama oğlunun niyeti hiç de lisan öğrenmek değilmiş. Avrupa'da babasının gönderdiği paralarla salonlara, balolara, partilere giderek gününü gün ediyormuş, bir gün ders süresi bitmiş ve oğlan vatanına babasının yanına dönmüş. Babası oğlu geldiğinde oğluna sormuş: Oğlum orada ağaca ne derler demiş, oğlanın ummadığı bir anda karşısına çıkan soruya ne diyeceğini şaşırarak kafadan atmış. "Dan" derler, demiş, bu sefer babayı iki ağaca ne derler oğlum deyince, oğlan da "Dandan" derler babacığım demiş. Babası peki oğlum orada ormana ne derler deyince, oğlan aklına ilk geleni söylemiş: "Dandiridandan dirididiri dandan" demiş.

ADANA YEŞİLEVLER O. OKULU
CABBAR BALCI

YERİNDE CEVAP

.....köyünden çiftçi Kemal ağanın atının öldüğü için dolayısıyle bir at almak için şehirdeki akrabasına şöyle bir mektup yazar :

"Arkadaşım bana güzel bir at al . Fakat rengi ne kır olsun, ne beyaz olsun, ne doru olsun, ne benekli olsun . Kısaca benim atımın rengi hiç bir renge benzemesin..."

Şehirdeki adam böyle at olmadığı için düşünerek şöyle cevap yazar :

"Arkadaşım söylediğin atı aldım. Birini bulup yollayamıyorum. Onun için sen gel al. Yalnız ;

Pazar günü gelme, pazartesi beni bulamazsın, salı olmaz, çarşamba köyde değilim. Perşembe dağdayım, cuma yayladayım. Cumartesi ise karşı tarladayım. Darılma arkadaş diğer günlerin birinde gel.."

G.ANTEP GAZİ O.OKULU
MEHMET

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

UFAK TEFEK SARIŞIN İLANLAR

KAPI ALINACAKTIR

Püfürük inşaat kollektif şirketi sahibi müteahhit Recep'in yuvasını yapmam için şeş ayağına bir kapı almam gerekiyor. Şeş kapısını nasıl alacağımı avladan kulağıma fısıldayan usta tavlacılara çay ısmarlanacaktır.

CAFER DÖRTCAAR

ELEMAN ARANIYOR

Beni pısırık bulan ve bu yüzden nişanı atmak isteyen nişanlım Selma'ya ne kadar gaddar ve haşin bir erkek olduğumu ispatlayabilmem için, nişanlımın yanında bize dayılanacak sonra da benden para karşılığında dayak yiyecek, eleman arıyorum. İri kıyım olanlar tercih edilecektir.
Not: Ben kendisine vururken, "Canım acıdı" diyerek su koyveren ve bu yüzden beni dövmeye kalkan olursa çok fena yaparım haa...

Cafer KENDİHALİNDE
Tost Ap. ŞİŞLİ

PİKABI OLAN ÇOBANLARA MÜJDE

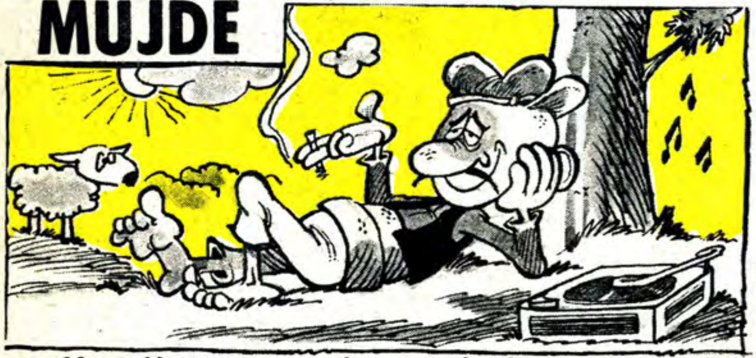

BÜLBÜL PLAK ŞİRKETİ ŞİMDİ DE SİZ ÇOBANLARIN HİZMETİNDE

ARTIK KOYUNLARA KAVAL ÇALIP NEFES TÜKETMEYE PAYDOS

Koyunlarınızın en sevdiği

KAVALLA KOYUN HAVALARI

şimdi -Bülbül-plâklarında.

Pek yakında ısırılmak tehlikesini göze alarak doldurduğumuz çeşitli enstrümantal çoban köpeği havlamalarını da piyasaya çıkaracağımızı müjdeleriz.

Tülin bu yıl da topu dikti

Milyoner evlâtları özel kolejinin en baygın öğrencilerinden Tülin bu yıl da topu dikmiştir. Karnesindeki notların kalbi gibi kırık olduğunu söyleyen Tülin:

"-Bu dersler beni açmıyor, çünkü hiç biri Tom Cons ve Elvis Presley'den bahsetmiyor" demiştir.

Resimden Tülin'in 8 dersten topu dikmiş halini görüyorsunuz.

Şimdi Tülin'in babası kızının dikilmiş topuna iyi vole atabilecek futbolcu bir damat aramaktadır.

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

KAYIP ARANIYOR !..

Çok eskiden, taa Sultan Palamut zamanında Roma İmparatoru olan Sezar'ın Anadolu'yu son ziyareti esna-

sında zamanın padişahı olan Sultan Palamut tarafından devrin en büyük imparatoruna bir adet PALAMUTSON marka çakmak hediye edilir.

Aradan uzun yıllar geçer ve Sezar çok önem verdiği bu çakmağı kaybeder. Bir gün yolda giderken yakın dostu Brütüs'e raslar ve kaybettiği çakmağı hatırlayarak, "Sendemi Brütüs?" diye sorar. Pek alıngan bir kişi olan Brütüs ise bu lâfa çok içerlediği için hemen tabancasını çeker ve Sezar'ı oracıkta vuruverir.

Yıllar birbirini kovalar ve meşhur PALAMUTSON marka çakmak birçok el değiştirdikten sonra Neron tarafından bitpazarından satın alınır.

Koyu bir Sarıaycı olan Neron bu çakmak ile sigara yakamadığı için Roma'yı yakar ve daha sonra gazı bitti - ği gerekçesi ile çakmağı Sultan Palamut'a iade eder.

Bu arada bazı açıkgözler tarafından Palamut son marka çakmağın taklitleri yapılarak Kapalıçarşı'da tarihî eser diye turistlere satılır.

Hepsi birer adet Palamutson alıp kazıklanan yüzlerce turist birbirlerine "Maalesef kazıklanmışsın dostum, çünkü hakiki Palamutson bendedir, " diyerek teselli olmanın yolunu ararlarken ünlü tarihçi Herodot ise asıl Palamutson'u bundan 88 sene evvel yapmış olduğu son Paris seyahati esnasında gördüğünü ve halen Luvre Müzesi'nde olduğunu iddia etmektedir

ÜSKÜDAR LİSESİ'NDEN
SULTAN PALAMUT

"BİR ADET" TARİH DERSİ

Tarih hocamız girdi ve her zamanki gibi daha günaydın demeden başladı "Susun, susun dedim" deme - ye.. Haksız da sayılmaz pek.. Çünkü sınıfımızda daima bir mırıltı bulunur. (Allah eksik etmesin.) Defter imzalama ve yoklama kontrolü faslı bittikten sonra sordu hocamız...

-"Yeni derse çalışan var mı?". Hiç ses yok sınıfta. (Demek ki sınıfı susturmak için bu soruyu sormak gerekiyormuş.)

-"Pekala siz görürsünüz." Açtı yeşil kaplı defteri (Bu defterler de hep kara kaplı olmaz ya!) ve başladı sıradan okumaya:

-Recai, Hilkat, Hidayet... vs. Her ismi okunan çalışamadığını söylüyor ve dolayısıyle "1" i alıyordu. Sonunda hocamız tek tek "1" atmaktan yorulmuş olacak ki kapattı defteri ve başladı tarihi söylevine:

-Siz ne biçim öğrencisiniz yahu! Benim bildiğim öğrenci... ve bir ses

-Biz sizin bildiğiniz öğrencilerden değiliz, hocam..

MALTEPE LİSESİ'NDEN
ALİ GÜNEŞ

REKLAMLAR

-Keko ticari buzdolapları süpermarkette kazıkları, lâzım olunca hükümette bunalımları dondurur.

-Skor-Toto 1. TL. 40 milyon hafta heyecan, her gün bir lira verin 40 milyon hafta sonra torun 2'niz zengin olsun.

-Siz mi, yoksa siz mi (Mahiyeti meçhul, garip, gülümsemeler) Türkiye Tabiat Bankası'nın, gelecek kışta, sayın Ankaralı müşterilerine dağıtacağı 2.5 gaz maskesine neden şiz şahip olmayasınız?

-Yepyeni bir mamul yarattık, tabii İtalya'dan dönen parafinli yağımızdan Keriz kazık tozu, zamları, daha yumşak yapar, sonuçlarını giderir.

-He he hey hepsi. Hepsi için biraz da biz kazanalım.

-Ha ha hapse, herkese kese. Hapse organizasyon her fikri temizler. (Anahtarcılar bile kurtaramaz.)

-Kokona dediğin böyle olur. Sosyete kokonaları yaşlanmış, kokteylde büfeden uzaklaşmaz. Siz de sosyete kokonaları kullanın. (Hanii bulsam var yaaa!...")

-Biz aslında I.G.S. alırız. (İzninizle Gene Sadaka) Görüntü rozet haftacıları.

-Biz giyimden anlayanlar diyoruz ki (Eee) önce don giyilir.

ANKARA S.B.F'DEN
EMİN OKTAY

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR
HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

ŞÖHRETLER SİRKİ

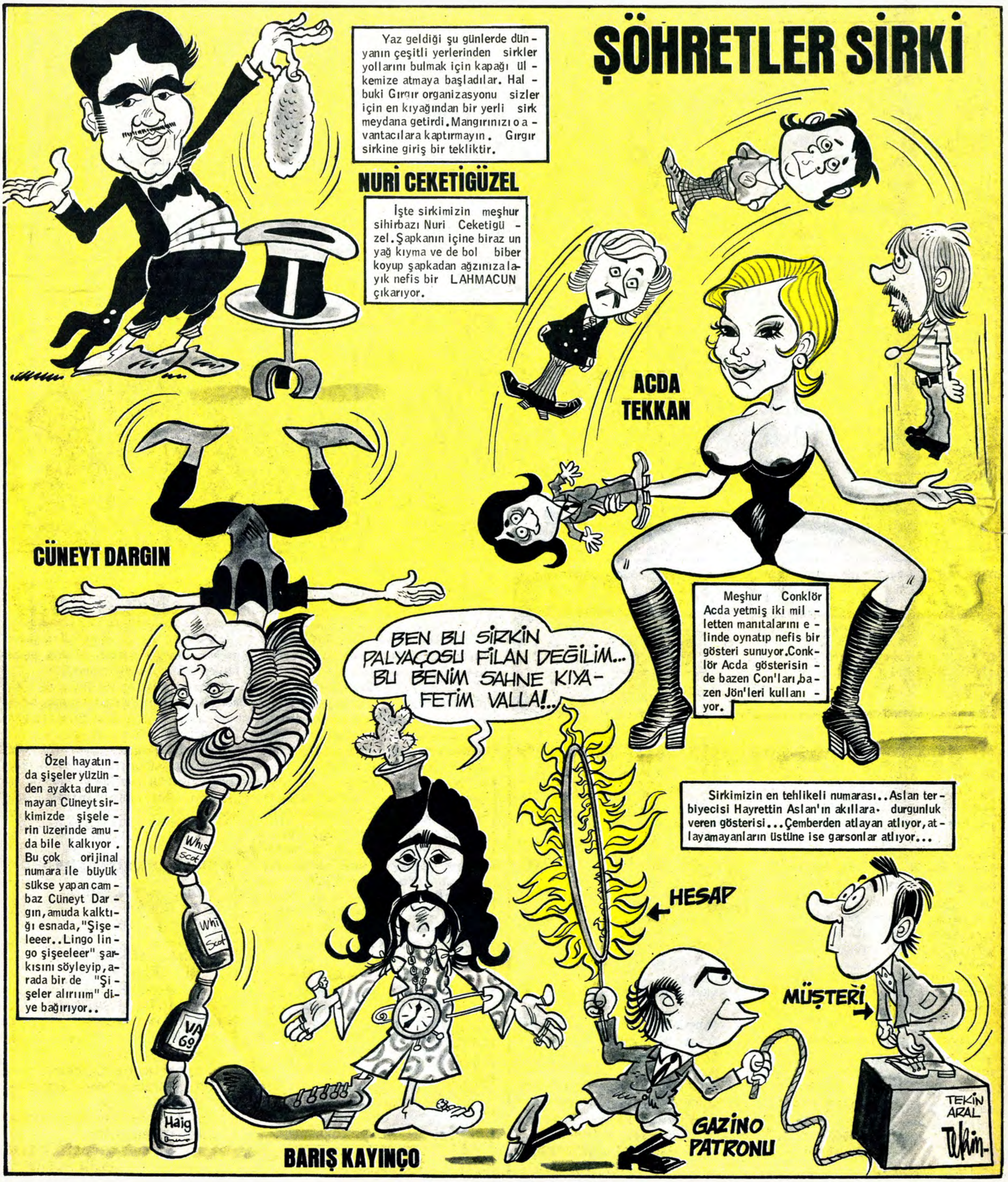

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN: OĞUZ ARAL

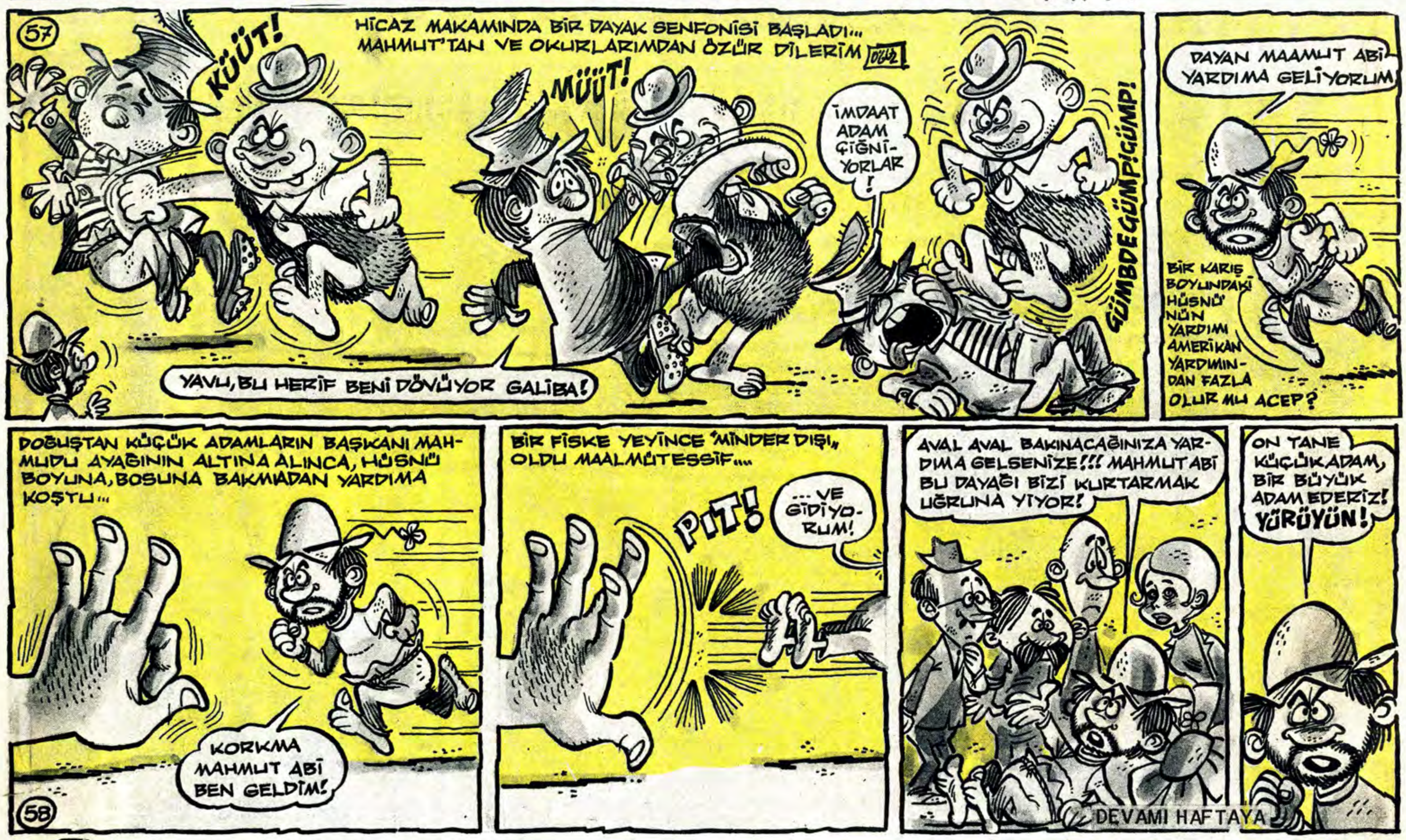

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

EINSTEIN YALAN MI SÖYLÜYOR?

Lise I.sınıfta idik.Bir sabah okula gittik.Son derste fizikten yazılı olacaktık.O günkü diğer derslerde de çok önemli konular işleneceği için, o dersleri kaçırmamak için 40 mevcutlu sınıfımız eksiksiz olarak sınıfta bulunuyordu.Bir kız arkadaşımız başkana yalvararak numarasını sınıf fişine yok yazdırdı.Hocalar bu işin farkına varmazsa fizik dersi gelince tüyecek,kimse de işin farkına varmayacaktı..

İlk dersimiz kimya, konumuz ise , "Einstein'in Atom Teorisi" idi.Hocamız Evlât sınıfa girdi,masasına oturdu,sınıfı şöyle bir saydı.Tamam, 40 mevcutlu sınıfta gelmeyen yoktu. Tam sınıf defterini imzalayacağı sırada , fişteki numaraya gözü takıldı. Fişe göre sınıfta bir kişi yoktu. Sınıfı bir daha saydı.Sınıf gene tamdı.Bunun üzerine başkana döndü ve :

-Bak evlât,bu işi açıkla..Yalana kaçarsan sana Hammurabi'nin kanunlarını uygularım.

Başkan bunun üzerine durumu açıkladı.Evlat bu sefer kız arkadaşımıza döndü :

-Söyle bakalım evlât konumuz nedir?

-Aynştayn'ın atom teorisi hocam.

-Kısaca söyle evlât.

-Madde yoktan var,vardan yok olmaz,hocam.

-Afferin evlât.Yalnız anlayamadığım şu: Sınıfa bakıyorum varsın, fişe bakıyorum yoksun. Einstein'in teorisini altüst ettin canım.

ÇORUM LİSESİ'NDEN
255

GIRGIR'lı dırdırlar

Dırdırımıza başlamadan önce hırhırlaşmamak için önce bir "Merhaba" çekelim hepinize...

Bartın Lisesi'nden Sadettin Yılmaz, "Sayın ve biricik dostumuz L. A. çalıştığım halde bazı derslerden kırık not alıyorum. Acaba öğütleriniz nelerdir? " şeklinde bir mektubu dömivole ile Gırgır'a şutlamış...

Sadettin'cim.. Kırık not alman memleketimizde iyi bir yapışkan sanayinin olmamasından ileri geliyor , sanırım.. Valla benim öğütlerimi tutmak Şişli'den Şişhane'ye bi dakkada gitmek gibi bir iş olur.Çalışmana devam et... Okulu sakın kırma amele değil öğrencisin sen.. Sonra çok soğuk su içme ve elbise biçme.. Ayrıca ayakkabılarını boyatmayı da ihmal etme emi.. Öğütlerimi tut bak , nasıl geçersin sınıfı..

Lale Pilten adlı cici bi hanım da çok esprili çizgiler göndermiş. Esprilerin çok ve de çok kuvvetli olduğu bu çizgiler biraz daha özenli çizilseydi ortaya kaymaklı ekmek kadayıfı gibi bir yapıt çıkacaktı valla...

Reşit Erkızan için ise bunun 180° aksini söyleyeceğim. Nefis bir çalışma ve çizgiler gördüm. Ama gelgelelim espriler Cibali Fırını'nın ekmekleri gibi bayat.. Yeni çalışmalarını hararetle bekliyoruz Reşit ' ciğim...

Mehmet Akyıldız kardeşim. Gırgır'a bol gırgır gönder ki cebin şenlensin.. Gör bak nasıl şenlik bu...

Tamer Köseler kardeşim... İyi kompozisyonlar yakalıyorsunuz. Devam edin.. Şunu da unutmayın'ki resme gırgır yarı da gereklidir.

Sevgili öğrenciler, yaz tatilinizde cebinize çuvalla para doldurmak için Gırgır yeni bir hareket ve bereket içindedir.. Yazın gırgır kazanın mangır..

Haydi kalın sağlıcakla
L.A.

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

SULTAN PALAMUT
ALİ GÜNEŞ
EMİN OKTAY
255
BİNALİ KAŞIKÇI
MEHMET KANSU
BİR TANIDIK
İ.T.Ü.'DEN ESMERAPO
CABBAR BAZLI
MEHMET
KEMAL ÖZVERÇ
S.SALİH UYURGEZER
TAMER KÖSELER
MEHMET TURA
A.A.
NİYAZİ YILMAZ
FAZİLET BURULAY

Geçim derdini, can sıkıntısını, karı-koca kavgasını, şipşak keser. Her derde devadır... GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

SEÇME SAÇMALAR

Hâkim Bey...Onları koyun koyuna görünce birdenbire tepem attı. Sonrasını hatırlamıyorum..
ÇOBAN

Ulan sizin yüzünüzden milletin ağzına sakız olduk be...
JİKLET

Arkadaş aynı şeyler sana yapılsa sen kızmaz mısın?
ÜTÜ

Doktor Bey havalar ne kadar sıcak olursa olsun çarçabuk donuyorum.
ALÇI

Bu pahalılık böyle devam ederse, bizim belimizi doğrultmamıza imkân yok.
DEVE

Kardeşim... Size bir haftadır her gün gelip gidiyorum, habire beni sallayıp duruyorsunuz.
BEŞİK

İsterseniz size biraz ip ucu verebilirim.
YUMAK

Beyefendi, ısrar etmeyin "Kimseyi sokma" diye emir aldım.
ARI

SİİRT DAĞÇATI KÖYÜ ÖĞRETMENİNDEN İKİ KARİKATÜR

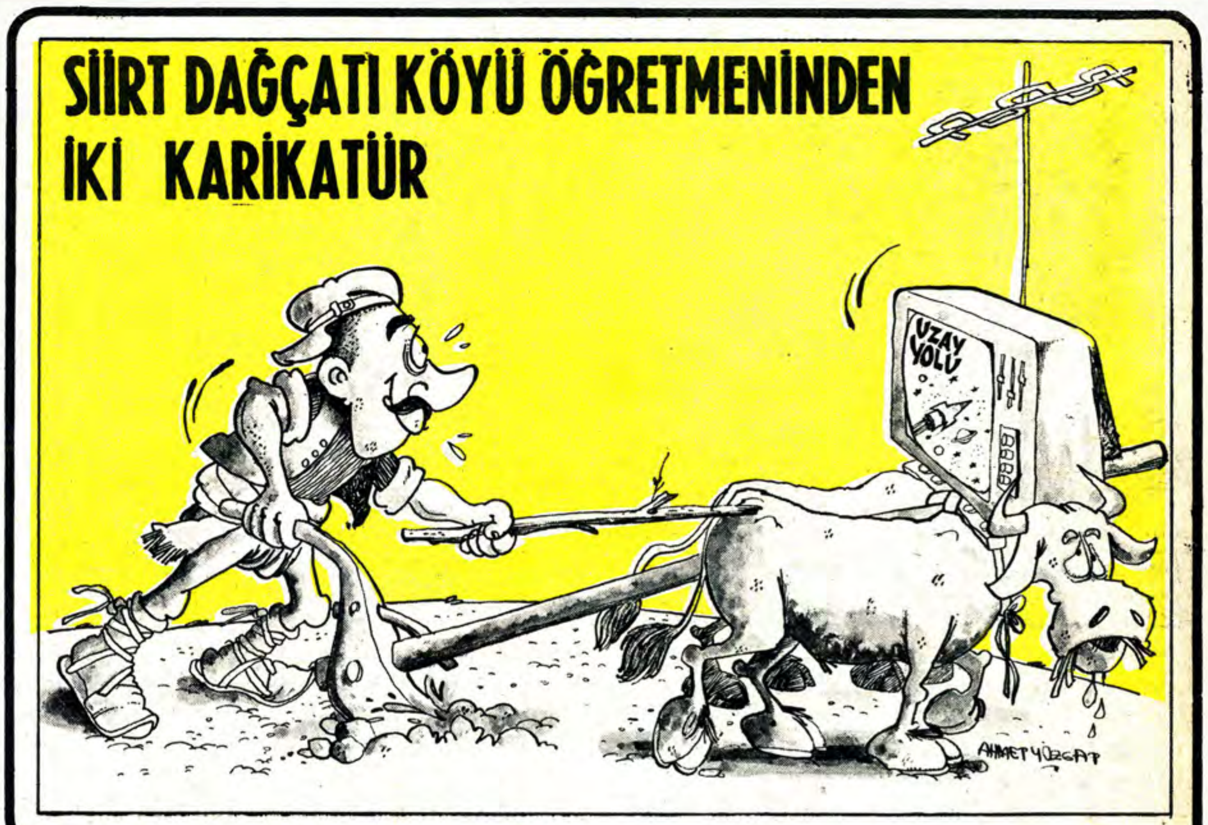

SERBEST KÜRSÜ

HERKESE SÖZ HAKKI

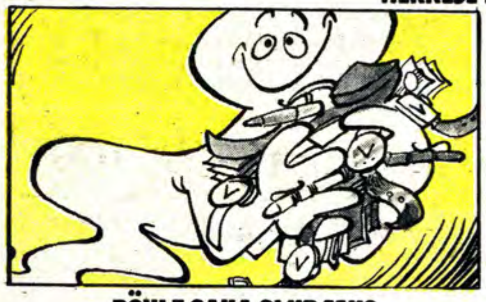

BÖYLE ŞAKA OLUR MU?

Geçtiğimiz pazar akşamı üzerine afiyet bir ruh çağırma seansı yaptık. Odada 6 kişiydik. Normal seanstan sonra ruh "Eyvallah" deyip kendiliğinden gitti. Gittiğinden 15 dakika sonra soyulduğumuzu fark ettik. Oda epey loş olduğu için yüz şeklini şu anda tarif edebilmem imkânsız. Kol saatlerimiz dahil üzerimizde ne varsa götürmüş. Ruh adam soyar mı, yoksa şaka mı yaptı? Şaka yaptıysa haber versin. Yoksa onu Mezarlıklar Müdürlüğüne şikâyet edeceğiz. Ona göre...

Ruhi RUHSEVER

SUÇUMUZ İETT ŞOFÖRÜ OLMAK MI?

Ben İETT şoförüyüm. Bu mesleğe girdiğimden beri kimse benimle konuşmuyor. Eskiden bana selam verip, ayaküstü sohpet eden mahalle esnafı geçerken değil selam vermek, artık beni görmemezlikten geliyorlar. Geçenlerde amcamlar ailece ziyaretimize gelmişlerdi. Benimle bir kelime bile konuşmadan iki gün yeyip içip gittiler. Artık canıma tak dedi. Belediye otobüslerinde "Şoförle konuşmak yasaktır" diye yazıyorsa benim suçum ne? Demek ki biz konuşulacak adam değiliz. Belediye ilgililerine sesleniyorum. Ya bu levhalar otobüslerden kaldırılsın, veya istifa edeceğim.

Kâzım SOLLAMAZ

EMNİYET İLGİLİLERİNİ İKAZ EDİYORUM

Kaderin zalim sillesini yiyen ve dört yıl içeride kalıp aftan yararlanarak çıkan bir mahkumum. Şeytana uyup bir iki defa hırsızlık yapmıştım. Şimdi geceleri mahalle bekçisi ne zaman acı acı düdük öttürse polis tarafından kovalanıyorum zannı ile yataktan fırlıyorum. İşin garibi bu düdük sesleri bende gene hırsızlık yapma duyguları uyandırıyor. Madem ki büyüklerimiz bizleri tekrar topluma kazandırmak istiyorlar, o halde ilgililerden rica ediyorum. Bekçiler geceleri düdük yerine kulağa hoş gelen keman veya saksafon çalsınlar. Hiç olmazsa bizler de rahat rahat uykumuzu uyur eski alışkanlıklarımızı hatırlamamış oluruz. Bu böyle devam ederse benden günah gider. Büyüklerimin ellerinden öperim.

Süleyman MAYMUNCUK

O'HENRY'den ARAKLAYARAK ÇEVİREN: JİLET BÜLENT

DÜNYANIN EN ÜNLÜ DÜMENCİLERİ

—HALKA AÇIK ŞİRKET—

Cebimizdeki dört bin dolarla New York şehrine indik. Kuş beyinli insanlar şehriydi şu New York. Karışık kozmopolit bir ahalisi vardır denili - yordu ama, New Yorkluların hepsi sinek kâğıdına yapışmış sinekler gibi bir örnektiler. Buradan kurtulmak için çırpınırken bir yandan da,

– Bizim New York'umuz gibi şehir var mı? diye vızıldaşırlar.

New York'un işlek caddesi Broadway'de bir sürü hacıağa dolaşır. Altın suyuna teneke yüzük fabrikasının bir haftalık üretimini, burada bir saatte okutmak işten bile değildi. New Yorkluları herkes akıllı insanlar sanır, oysa öğrenmeye bile vakitleri yoktur. Zaten bir yandan Okyanus'un diğer yandan çölün arasına sıkışmış kalmış bu şehirden başka ne beklenilir. New York dürüst ve küçük dalavereciler için değildi. Köşe başındaki kestaneci bile, polise bir şişe içki vermeden iş yapamazdı. Ancak bizim epey sermaye - miz vardı ve ilk Amerika'da Hollandalıların yaptığı gibi, bazı incik boncuklar satarak biraz toprak almayı düşlüyorduk

Güney yakasındaki bir otelde Romulus adında bir maliyeci döküntüsü ile tanıştık. Kafası ampul gibi dazlak olan Romulus'un sadece favorileri yerinde bir tutam saç bulunuyordu, az yemek yediği halde, iyi giyinen, iyi konuşan Romulus'u bir banka vez - nesinde görseniz, gönül rahatlığı ile bir milyon liranızı teslim edebilirdi - niz. Eskiden borsa üyesi falanmış. Kendisini çekemeyen kapitalistler, yerini satmaya zorlamışlar. Para, hisse senet işlerinin kurdu. Hele bir keresinde 45 dolara banka bile açmaya kalkmış.

Romulus, saçlarının dökülmesine sebep olan nice dümenlerini anlataraktan tam üç gün konuştu. Konuşmaktan boğazı şiştiği zaman da, cebimizdeki paranın miktarını açıkladık. Dört bin doların lafını duyunca, bizden 15 sent (kuruş) ödünç isteyip, köşeden bir kutu boğaz hapı aldı ve yeni baştan konuşmaya başladı. Bu sefer daha büyük işlerden söz ediyordu. Bizim de onun gibi düşünmemizi istiyordu. Anlattığı iş fena değildi hani. Temiz bir şeye benziyordu. Kendisi bilgisini biz paramızı koyacaktık. Polisin erişemeyeceği kadar yüksek, darpane kadar kârlı bir işti bu. Halka açık bir şirket kuracaktık.

Altı hafta sonra, New York'un borsalar sokağı Vall Street yakınlarında Golcon'da altın tahvil ve yatırım şirketi diye bir firma açıldı. Bu halka açık şirketin genel sekreteri ve veznedarı bizim Buck idi. Buck, iki dirhem bir çekirdek giyinmiş, ipek silindir şapkası başında, haşmetle duruyordu. Şir-

ketin yönetim kurulu başkanı Bay Romulus ise, para yatıracaklara güven - lik veren bir pozda, güzel sekreterine mektuplar yazdırırken görülüyordu. Ayrıca, bir muhasebeci ile yardımcısı, halka açık şirketin bütün dekorunu tamamlıyordu. Odanın diğer köşesinde temiz giyimli, ayaklarını masanın üstü - ne atmış, ve durmadan elma yiyen bir adam görünüyordu. Bu, halka açık şir - ketin Başkan Yardımcısı Albay Pickens yani bendim. Halka açık bir şirkette bir subay emeklisinin olması iyi idi.

İşe başlarken, Romulus'a:

-Ben öyle lüküs elbiseler giyemem. Beni olduğum gibi bir işe yerleştirin yahut hiç girmem demiştim.

– Seni öyle bir işe koyacağız elbet dedi. Sen şimdi batıdan gelme bir kapitalist, para babasısın, sayısını bilmediğin kadar hisse senetlerin var. Tutucu, kurnaz, çirkin, kaba ve tutumlu bir insansın. Ayaklarını asla masanın üstünden indirme. Birisi içeri - ye girince elma ye ve kabukları çekmecenin gözlerine tıkıştırdığını göstermeyi unutma. Zengin ve tutumlu görün, gerisine karışma...

Ben de Romulus'un dediklerini harfi harfine yapmaya başladım. Dünyanın en pinti milyoneri olan Getti bile yanımda savruk birisi kalırdı. İçeriye bir müşteri gelince Romulus hemen

– İşte ikinci müdürümüz Albay Pickens diye emekli subaylığımı hatırlatır ve sonra şöyle eklerdi Batıdaki yatırımları milyarları bulur. Çok sade bir insan. Yarım milyonluk çekler yazar. Çocuk kadar saf. Müthiş bir zeka aşırı tutucu ve tedbirli.

İşi yöneten Romulus idi. O kadar anlattığı halde Buck ile ben, neler döndüğünü bir türlü anlayamamıştık. Halka açık bir anonim şirketti bu. Hisse senedi alan herkes ortak oluyordu. Senetlerin yarısını, baskı masrafına biz satın aldık. Gerisini on dolardan piyasaya sunduk. Hisse sahiplerine her ayın son günü yüzde on faiz ödemeyi vaat ediyorduk. Yüz dolarlık hisse senedi alana bir altın tahvili veriyorduk. Bu altın tahvilinin ne gibi hakları verdiğini sordum. Romulus:

– Azizim Albay Pickens dedi, güzel bir şey bu altın tahvili. Duvarları süsler, güven verir. Dahafazlası iyilik sağlık. Halka açık şirketimiz iyi gidiyordu. İşin bütün girdisini çıktısını Romulus yönetiyordu. Wall Street, borsa işlerinden hiç çakmadığımız halde para kazandığımızı görüyorduk. Gördüğümüz kadarıyla ortada yapılacak bir iş de yoktu. Paraları alıyor, kâğıtları veriyorduk. Ay sonunda yüzde onu faiz sayarsak, gelen paranın yüzde dok-

DEVAMI KARŞIDA

sanı meşru ve net kâr oluyordu.

Romulus,önce hem başkan hem de veznedar olmak istemişdi ama, bizim Buck bunu yutmamıştı.Çünkü şirketin en önemli yeri başkanlık değil,veznedarlıktı.Zira paralar veznedarın eline geçiyordu.

Halka açık şirketi 2 bin dolara kurmuştuk.500 doları,kira ve mobilyaların taksidi idi.1500 dolar da ilanlara yatırmıştık.Romulus,bu şirketin en fazla üç ay süreceğini söylüyordu Üç ay sonra 160 bin dolar toplamış olacaktık ve bir gün bile beklemeden tüymemiz gerektiğini söylüyordu, taksitle aldığımız mobilyaları,biz kaçınca mal sahibi gelip toplayıp götürebilirdi.

İş ilân meselesine gelince ben:

- İlanlarımızı Washington'un en ünlü gazetelerine verelim diyecek oldum. Romulus sözümü kesti.

- Sen bu işin işlerinden çakmıyorsun dedi,bizim ilanlarımız halkın en çok okuduğu gündelik gazetelerde,radyum konusundaki yazılarla cımnastik yapan kız resimleri arasında çıkmalıdır okuyucu mektupları,bulunmuş eşya sayfaları arasında göze çarpmalıdır. Bizim aradığımız insanlar burada,New York'ta,onun Harlem,Brooklyn gibi salaş semtlerinde oturuyorlar

Neyse ilanlardan sonra paralar yağmaya başladı.Bizim Buck'a masanın üstüne biriken paraları toplamak kalıyordu.Millet gece demeden gündüz demeden kuyruğa giriyor,hisse senedi alıyor,paraları yatırıyordu. Satılan senetlerin çoğu küçüktü.Romulus ' un dediği gibi üç ay rahatsız edilmeden çalıştık.Bizim Buck,gelen çekleri hemen paraya çevirtip toplanan paraları bankada hesap açtırmaya güvenemediği için iki üç sokak ötede kiraladığı bir banka kasasına istif ediyordu. Her ayın sonunda faizleri trink ödediğimiz için ses çıkaran yoktu.50 bin dolarımız birikmişti.Artık boş miğde antrenmanını bırakmış,profesyonel boksörler gibi yiyip içiyorduk.

Bir gün öğle yemeğinden dönüşte şirketten ağzı pipolu bir adamın çıktığını gördük.İçeri girdik.Romulus,hamamdan yeni çıkmış gibi terden sırılsıklamdı.Bize bu adamı tanıyıp tanımadığımızı sordu.Tanımıyorduk. Romulus.

- Bir vagon tahvile bahse girerim ki bu adam bir gazeteciydi.

- Ne istiyordu diye sorduk.

- Bilgi istiyordu.Yüzlerce soru sordu.Hiç birisinin altından kalkılmaz.Detektif ve maliyecilerden asla korkmam.Beş dakka geçmeden onlara da senet satarım.Fakat şu gazeteciler.Onlar tekin değildir.Parayı bölüşüp acele sıvışalım.Bu işin sonu geldi.

Biz Romulus'u yatıştırmaya çalıştık.Gazeteciden korkmanın gereği yoktu.Onlar içki parasını karşısındakinden çıkartmak için konuşurlar falan dedik,fakat Romulus sakinleşmedi

Ertesi günü,saat on buçuk sularında Buck'la ben otelden şirkete gelirken bir gazete aldık Gazetenin birinci sayfasında şirketimizle ilgili bir haber döşenmişti.Gazeteci veryansın ediyor,bizi yerin dibine batırıyordu. Bu işin sonu geldiğine biz de inanmıştık.

Şirkete gelince bir de ne görelim, sokak kapısından uzun merdivenin sonuna kadar insanlar birikmiş,hepsi gazeteyi okumuş,paralarını kurtarmaya gelmişti.Ellerinde tomar tomar senetler,altın tahvilleri vardı.Bunların hepsi yoksul,fakir fukara,gariban insanlardı.İşçiler,emekliler,boyacılar.Bizim müşterilerimiz bunlar mıydı.

Buck bir kadına yanaşıp derdini sordu.Kadın.

- Yüz dolar yatırdım.Çocuğum ölüm döşeğinde,paramızı kaybetmişiz diye inliyordu.

Sonra bir kız konuştu:

- İş parada değil beyefendi.İki yıldır biriktirdiğim bu param giderse Jake benimle evlenmez. Gider Rosa'yı alır.Rosa'nın bankada 400 doları var.

Biraz sonra o gazeteciyi gördük.

- Yeni bir haber çıkacak mı diye bekliyorum dedi.Buck'la bakıştık.Buck cebinden anahtarı çıkardı.Anlamıştım Buck şöyle söyledi.

- Biz böyle fukara insanları kandırmayı düşünemeyiz değil mi Parley? O kız Jake ile evlenecek değil mi?

Anahtarı kaptığım gibi koşup,banka kasasındaki bütün paraları getirdim. Müşterileri kuyruğa dizdik.Senedi getirene paralarını ödedik,o kırmızı eşarplı kıza sıra gelince Buck ona açıktan bir yirmi dolar verdi.Biraz sonra,herkesin parasını vermiş tığteber kalmıştık,Gazeteciye:

- Git bunu gazetene yaz dedik.

- İmkânı yok yazamam.Patron beni kovar.Halka açık bir şirketi batırdığım için döver belki diye reddetti.

- Biz senin bildiğin Wall Street kapitalist dolandırıcılarından değiliz. Hali vakti yerinde olanları hafifçe çarparız.Toprak ağaları falan.İşte bütün paraları geri verdik.İşte defterler burda,geri kalan para da şurada,gerisini sen dağıtırsın biz gidiyoruz.

Gazeteciyi paralarla,defterlerle, halka açık şirketle baş başa bıraktık çekip gittik.

Ertesi akşam,şehrin batı yakasında,liman taraflarında aşağılık bir otelde,toprak ağalarına yeni bir dümen hazırlamak için,şişelere musluk suyu koyuyor,biraz kırmızı boya,biraz tarçın esansı koyup,şişenin üstüne " Sıtma ilacı" yazılı bir etiket yapıştırıyorduk.Cebimizde,otele ve gideceğimiz arabalı vapuruna yetecek kadar paramız ancak vardı.Bir yandan etiketleri yapıştırıyor,bir yandan konuşuyorduk.

- Bu gibi namuslu bir işle hayatını kazanmak, Wall Street borsa oyunlariyle,halka açık şirketlerle fakir fukarayı soymaktan daha iyi değil mi Parley? diyordu Buck bana.

- Ne demezsin,dürüst dolandırıcılığın şerefi başkadır. diyordum.

BİTTİ

Önce size Sadi Beyi bir iyi tanıtayım. Hani "Tavşan tersi gibidir, ne kokar, ne bulaşır" derler ya.. İşte Sadi Bey bu tipin en güzel örneğidir. Ne etliye karışır, ne sütlüye..

"Memlekette kaç parti var?.." "dersiniz, "Bilmem!" bile demez. Omuzunu kaldırır, dudaklarını büzer.

Ağırbaşlıdır, terbiyelidir. Benden on yaş büyüktür ama, o kadar ağır, oturaklı adamdır ki, babam yerinde görünür. Kerpetenle azı dişi söker gibi ağzından zorla laf alınır. Hemen hiç konuşmaz.

İçerenköyü'nde babadan kalma bir köşkte, karısı, kızıyla oturur. Bir içgüveyisi damat alırım umuduyla koca köşkün bir bölüğünü olsun kiraya vermiyor.

Ben, on beş gün kadar hasta yattığımdan evden hiç çıkmamıştım. Hastalıktan sonra işe ilk gittiğim gündü. Trenden Sadi Beyle birlikte indik. Vapura doğru gidiyorduk. Arkadaşlardan biri,

– Havalar nasıl Sadi Bey dedi ve Sadi Beyin bir şey demesine kalmadan yürüdü gitti. Arkadan başka biri yanımıza geldi. Mermer merdiveni iniyordu.

– Merhaba Sadi Bey! dedi.

– Merhaba... dedi.

Sonra adam,

– Havalar nasıl Sadi Bey? diye sordu. Sormasıyle de kaçtı. Kaçan adam da bizim arkadaşlardandı. Sadi Beyin yüzüne baktım, içine yeşil boya karıştırılmış kireç gibi...

Sonra arkadan sesler gelmeye başladı:

– Sadi Bey havalar nasıl?

– Sadi Bey havalar nasıl?

Sadi Bey kızıyordu ama, hiç belli etmemeye çalışıyordu.

Vapura bindik. Alt salonda oturduk. Yanımızdan biri,

– Merhaba Sadi Bey, dedi.

Bu adamı tanımıyordum. Yaşlı, efendiden biriydi. Sadi Bey de, ona,

– Merhaba beyefendi, dedi.

– Nasılsınız efendim?

– Teşekkür ederim... Hamdolsun, duacıyız.

– Oh oh... Allah âfiyet versin... Havalar nasıl?

Sadi Bey ok gibi yerinden fırladı. Fileden şapkasını alıp yürüdü. Bunca yıllık arkadaşım olduğundan ben de onunla çıktım.

Vapurun kıçında ayakta yan yana duruyorduk. Sadi Beyin bir şeye çok kızdığını anlıyordum, ama, onu incitmekten korktuğum için, bir türlü soramıyordum. Vapur köprüye gelene kadar öylece sessiz durduk..

Vapurdan inerken de birkaç kişi,

– Sadi Bey havalar nasıl? diye sordu.

Ben de artık kızmaya başlamıştım. İşe karışacaktım ama, ne olduğunu bilmiyordum. Bu kibar adama kızmak hiç yakışmıyordu. Birlikte otobüse bindik,

– Ne oluyor Sadi Bey? Neye, herkes size havayı soruyor? dedim.

Yüzüme şöyle bir baktı. Sonra,

– Bilmiyor musunuz? dedi.

– Yoo... Bilmiyorum, dedim.

– Akşama, vapurda anlatırım, dedi.

Tünel başında birbirimizden ayrıldık.

Sadi Beyin anlatacaklarını merak ediyordum. Demek ben on beş gün hasta yatarken adamın başından bir şeyler geçmişti. O gün akşama kadar, o soğukkanlı, terbiyeli adamın sessiz kızgınlığı hiç gözümden gitmedi.

Akşam Köprü'nün Kadıköy iskelesinde buluştuk.

– Bu vapurla gitmeyelim, dedi.

Onu tanıyanlar bu vapurla gittikleri için alay edecekler diye korkusundan başka vapurla gitmek istediğini anladım.

Kayık içinde taze balık satıyorlardı. Sadi Bey, bir buçuk kilo hamsi aldı. Rıhtımda biraz dolaştık. Sonra sekizi on vapuruna bindik. Islak ıslak hamsiler kesekâğıdını yumuşattığından neredeyse kesekağıdının dibi delinecekti. Onun için balıkları elinden bırakmıyordu. Güverteye oturduk.

– Demek siz bilmiyorsunuz? dedi.

Tam o sırada birisi,

– Havalar nasıl Sadi Bey? dedi.

Sadi Bey hiç sesini çıkarmadan yerinden kalktı. Birlikte aşağı indik. Vapurun kıçına gittik. O küpeşteye iliști. Ben de tahta yarı sıraya oturdum. Sadi Bey dikkatle elindeki kesekağıdını tutuyor, benden biraz yukarıda duruyordu.

– Aman, dikkat, et, dedi. Birisi hava lâfı etti mi, hemen oradan kaç! Hava nasıl derse, o varsın desin, sen hiç sesini çıkarma. Çünkü söze böyle hava ile başlıyorlar, insanı dalgaya getirip sonra adamın başını belâya sokuyorlar. Karşındaki, önce hava, diyor. Sen havadan konuşmakta bir tehlike görmüyorsun. Sonra havadan suya geçiyor. Hava, su derken, iş toprağa dökülüyor. Derken bir de bakıyorsun, hiç haberin bile olmadan bir lâfa dalmışsın... Aman haa!... Dikkat et, Tanrı korusun. Başın belaya girer.. Geçen gün... On gün kadar oluyor. Her zamanki gibi Erenköy'den bindim trene. Biri geldi yanıma oturdu. Bir iki dakika öyle sessiz sedasız gittik. Sonra adam,

– Havalar da çok sıkıntılı gidiyor, dedi.

Ben böyle sırnaşık heriflerden hoşlanmam. Hiç sesimi çıkarmadım. Biraz sonra,

– Havada sıkıntı var dii mi, beyefendi?, dedi.

Büsbütün susmak da terbiyesizlik olacak.

– Evet, dedim.

Allah beni kahretsin, başka bir lâf demdimse... Sonra adam,

– Bu yıl hiç yağmur yağmayacak galiba, dedi.

Herif lâfa çanak tutuyor. Ben yine ses çıkarmayınca,

– Dii mi efendim, bu yıl hiç yağmur yağmayacak galiba... dedi.

Yalanım varsa vapurdan çıkmak kısmet olmasın. Ben yine,

– Evet, dedim.

Hayır, denir mi birader? Yağmur yağmayacak galiba, diyor. "Hayır, yağmur yağacak galiba" mı diyeyim? Yağmur yağar mı, yağmaz mı, ne bilirim ben? Derken adam lafa susuzluktan başladı.

– Su sıkıntısı var... Çok kötü... dedi.

Bende ses yok.

– Dii mi efendim, su sıkıntısı var? dedi.

– Evet, dedim.

– Yağmur yağmayınca kıtlık olur, dedi... Bu yıl kıtlık var. Anadolu kavruluyormuş.

Bir de beni sözlerini tasdike zorluyor:

– Öyle dii mi efendim?

– Evet, dedim.

– Yine dışardan buğday almaya mecbur olacağız, dedi.

Ben sesimi çıkarmayınca,

– Alacağız dii mi beyefendi? dedi.

Ben Ticaret Bakanı mıyım kardeşim, buğday alırız, arpa alırız, bana ne?...

– Alacağız, dii mi efendim?

– Evet, dedim.

– Böyle idare olmaz, dedi, hükümet bu işi idare edemiyor.

Havadan hükümete geldik. Hiç hava deyince hükümet aklına gelir mi? Bak nerden nereye?..

– Hükümet idare edemiyor dii mi efendim?

İşin ucu hükümete dayanınca, ben bu sefer "Evet" bile demedim. Hadi havayı anladık, suyu da anladık. Peki hükümet ne oluyor? Ben sesimi çıkarmadım ama, adam boş böğrüme bir dirsek atıp,

– Öyle dii mi? diye bağırınca,

– Evet... dedim.

Demesem, bir dirsek daha atacak.

– Her şey günden güne pahalılanıyor. Bu milletin hâli n'olacak?

"Hayır, pahalılanmıyor. Her şey günden güne ucuzluyor" demek de var, ama, o zaman da adamla çene çalmak gerekir. adamı başımdan savmak için,

– Evet,.. dedim.

– Sonumuz felaket...

Gittikçe işi azıtıyor. Hiç aldırış etmedim.

– Dii mi efendim?

Yine aldırmadım. Bir dirsek daha attı. Ben "Hıh" diye yerimden sıçradım.

– Dii mi efendim?

– Evet...

Cevap vermesem, burnumun üstüne bir yumruk indirip, "Dii mi efendim?" diye soracak.

Gözüm dışarda. Bir türlü de Haydarpaşa'ya gelemiyoruz ki, trenden inip adamdan kurtulayım.

Adam işi azıttıkça azıttı. İyice ileriye gitti. Arada bir, "Hayır..." demek geliyor içimden, bu sefer de, hayırdı, evetti diye işin yoksa çekiş dur.

Anlatıyor, anlatıyor, anlatıyor, sonra bana,

– Öyle dii mi beyefendi? diye soruyor.

Sesimi çıkarmazsam bir dirsek atıyor, ben "Hıh" diye bir ses çıkarıp yana yıkılıyorum. Adam beni pencere dibine sıkıştırmış kaçıp kurtulmak elde değil. İlle ki pencereden atlayasın.

Durmadan adam sayıp döküyor. Sonra elini dizime bir şaplatıyor,

– Dii mi efendim? diye soruyor.

Elini vurduğu yeri ovuşturup,

– Evet... diyorum.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

HAVADAN SUDAN

Sonra yine, omuzumdan yakalayıp silkeliyor:

– Öyle dii mi beyefendi?

– Evet... diyorum.

Yatırsa dövse çok daha iyi .. Efendime söyleyeyim, biz sille, tokat, dirsek, muşta, yumruk, derken Haydarpaşa'ya geldik çok şükür.

Trenden inince, adam kalabalıkta gözden kayboldu. Ben korkumdan, belki adamı görürüm, diye başımı yerden kaldıramıyorum

Tam vapura bineceğim, omuzuma bir el üç kere vurdu. Baktım bir polis...

– Bir dakika karakola kadar gelir misiniz? dedi.

Karakol lâfını duyunca bende hoşafın yağı kesildi. Hayatımda karakol nedir bilmem. Ama ne yaparsın... Karakola gittim .. Bir de baktım, bana boyuna, "Dii mi beyefendi?" diye soran adam orda, sırıtıp duruyor. Trende karşımızda oturan iki yolcu da orada.

Tanrı bilir ya, o iki yolcu herifin beni yol boyunca dirseklediğini, muştaladığını gördüler de halime acıdılar, adamı şikayet ettiler, sandım. Komisere,

– Bir kere ben hiç kimseden davacı değilim, dedim.

Komiser,

– Ama senden dâvacı olan var, dedi. Bak bu adam senden davacı...

Allah Allah... Hem adamın her dediğine "Evet" de, hem de senden dâvacı olsun. Hiç duydun mu böyle şey?

Adam,

– Evet, dedi, bu beyler de şahit.. Söylemedik lâf bırakmadı.

Ondan sonra efendim, yolda kendisi her ne söylediyse, hepsini ben söylemişim gibi bir bir anlattı..

– Bunları ben söylemedim, kendisi söyledi, dedim.

İki şahit,

– Evet bu söyledi, bu da evet, evet, evet, diye bunun her dediğini tasdik etti, dedi.

Adam,

– Ben ağzını aramak için mahsustan söyledim, dedi.

Yani arada ben, adama, evet dediğim için güme gidivordum.

Sadi Bey, elindeki hamsi dolu kesekağıdını düzeltti:

– Balıklar da neredeyse dökülecek, dedi. Kesekağıdının dibi delindi.

Balıkları iki avucu ile tutuyordu.

– Sonra ne oldu Sadi Bey? dedim.

– Sonra ifademizi aldılar. Şimdi mahkemeye gideceğiz.

– Peki, o adam sizi neye şikayet etmiş?

– Karakoldan çıkınca ben de onu sordum: "Sen" dedi, "Evet, derken gönüllü gönüllü evet demiyordum. Beni şikâyet edecek sin diye korktum. Ben senden atik davranıp, trenden iner inmez karakola koştum. " Peki be birader, hem bu kadar korkuyorsun, hem de ne diye öyle atıp tutuyorsun, ileri geri konuşuyorsun?" dedim. "Ne yapayım, kendimi, tutamıyorum. Elimde değil..." dedi. Onun için aman dikkat et... Şimdi hiç kimse kendini tutamıyor. İçini dökecek birini arıyor. Doğrudan doğruya da çıkıp ortaya nutuk verecek değil ya, önce yanındakine havadan anlatmaya başlıyor. Havadan sonra sudan.. Derken, sonu işte böyle oluyor. Anladın mı? Birisi sana daha, "Hava..." der demez, hemen oradan kaç. Yoksa benim gibi başın belaya girer.

Güldüm. Ondan sonra da kendimi tutamadım.

– Havalar nasıl Sadi Bey? diye sordum.

Sormamla Sadi Beyin, elindeki hamsi dolu kesekağıdının kafamdan aşağı geçirmesi bir oldu. Hamsileri üstümden attım. Bir de baktım, Sadi Bey çoktan beni bırakıp gitmiş.

BİTTİ

GIRGIR DÜNYASI

Heykelin azizliği

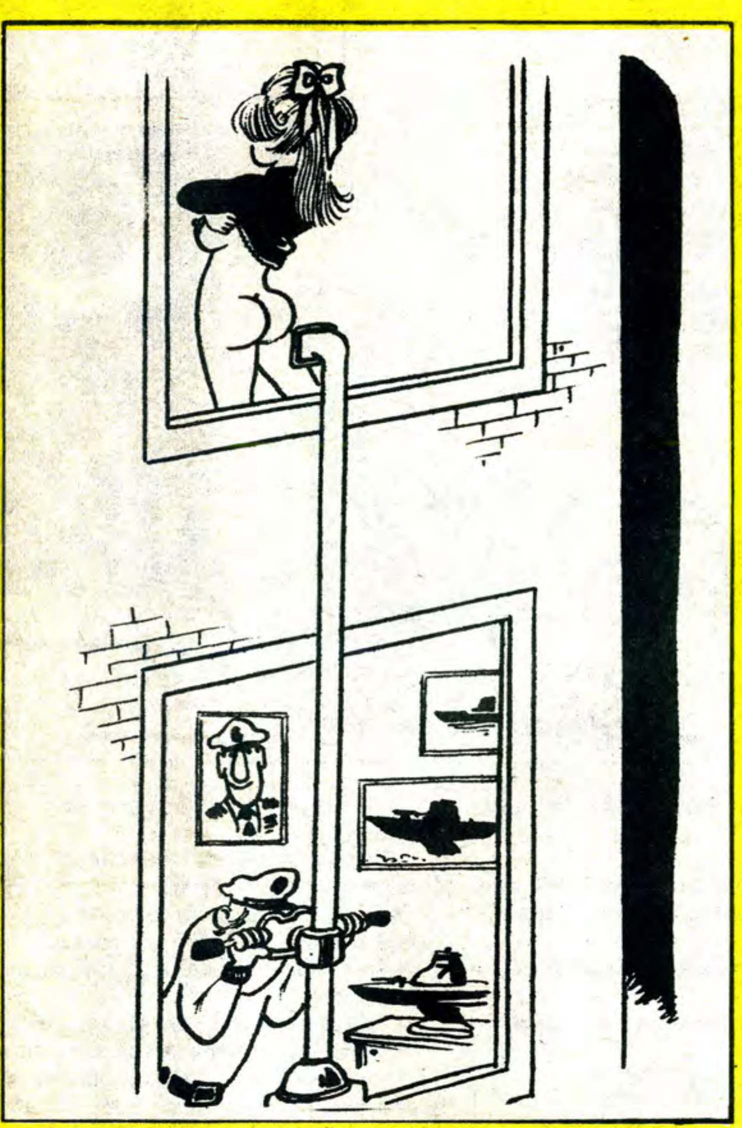

-Dikkat ufukta bir şilep göründü..

-Aa'. Bu çocuk senin mi Ahmet. Acele ben de bir tane isterim.

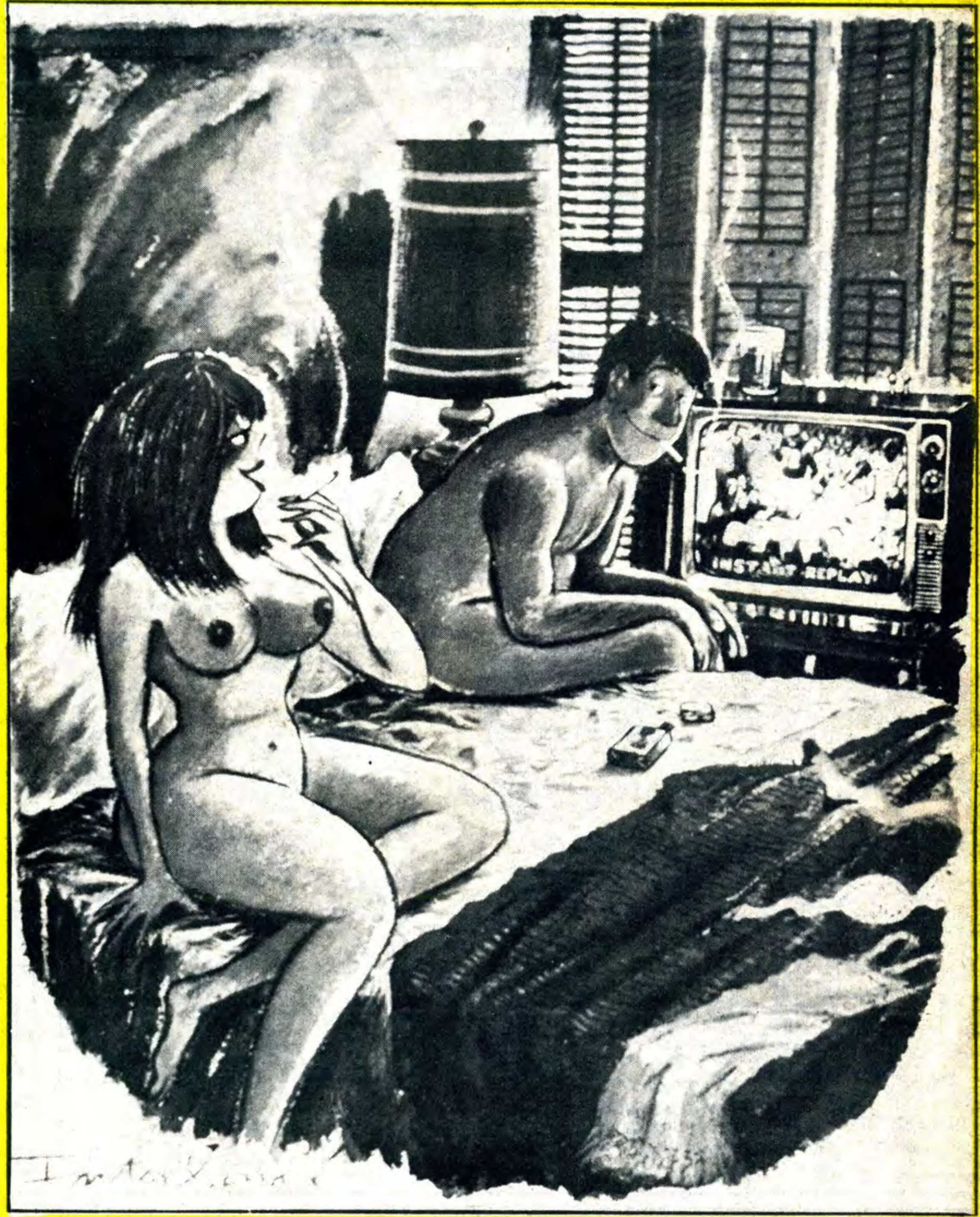

-Ee'. Söyle bakalım Hasan kaç kaç galipsiniz.

-Eyvah bizim komiser de Koşbabatorikçilere katıldı.